

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 18.01.73 (P. 160319)

Pierwszeństwo: 20.01.72 dla zastrz. nr 1, 2, 6,
7 Republika Federalna
Niemiec

24.10.73 dla zastrz. nr 3, 4 i 5,
8—10 Republika Fe-
deralna Niemiec

28.10.72 dla zastrz. nr 12, 13
Republika Federalna
Niemiec

Zgłoszenie ogłoszono: 01.09.75

Opis patentowy opublikowano: 31.12.1977

MKP A44b 11/00
A41f 9/02

Int. Cl.²
A44B 11/00
A41F 9/02

Twórca wynalazku: _____

Uprawniony z patentu: P. und M. Hillringhaus K.G., Wuppertal (Repu-
blika Federalna Niemiec), Schaeffer-Homborg
GmbH, Wuppertal (Republika Federalna Nie-
miec)

Zapięcie do odzieży, walizek, teczek

1

Przedmiotem wynalazku jest zapięcie do odzieży, walizek, teczek i tym podobnych rzeczy, mających nakładające się na siebie części spinane. Składa się ono z szyny z zaczepami wykonanej z metalu, tworzywa sztucznego lub innego materiału o podobnych wymiarów bez dodatkowych czasochłonnych część przesuwają się po szynie, a boczne, wywinęte pod kątem części służą do ułożyskowania klapki zamykającej, przy czym szyna jest połączona z jedną częścią spinaną a suwak z drugą częścią.

Znane są tego rodzaju zapięcia i służą one do tego, aby spinane przedmioty dopasować do żądanych wymiarów bez dodatkowych czasochłonnych przeróbek, jak to ma miejsce na przykład w przypadku spodni. Zapięcia te są stosowane w szerokim zakresie na przykład w tak zwanych spodniach szoferskich. Zapięcia te umieszcza się na nakładających się częściach odzieży lub innych przedmiotów, na przykład w przypadku spodni ponad kieszeniami, przy czym jedna część złączona jest zaopatrzona w szynę, po której przesuwają się suwaki, podczas gdy sam suwak jest zamocowany do drugiej części spodni. Przez przesunięcie suwaka na szynie uzyskuje się zmianę długości zapięcia, a w przypadku spodni zmianę ich szerokości w pasie. Unieruchomienie tego suwaka następuje w ten sposób, że przy opuszczeniu klapki zamykającej w zagłębienie zaczepowe znajdujące się na szynie wchodzi występ znajdujący się na tej klapce i w ten sposób suwak zostaje unieruchomiony.

2

Wadą tego rodzaju zapięć jest to, że długość tego zapięcia daje się regulować w bardzo wąskim zakresie, a unieruchamianie suwaka może następować tylko w określonych położeniach suwaka względem szyny. We wszystkich innych położeniach pośrednich suwak nie jest unieruchamiany na szynie.

Stosowanie takich zapięć, na przykład do odzieży damskiej napotyka w związku z tym na duże trudności. Jeśli z kolei używa się szyny wyposażonej w ząbki, to występująca na tej szynie siła tarcia prowadzi, między innymi, do szybkiego zużycia lub nawet do uszkodzenia części odzieży stykającej się z ząbkami szyny, jak to ma miejsce na przykład przy kurtkach z podszewką, dopasowanych w pasie lub innych częściach odzieży. Również zapięcia takie mogą prowadzić do uszkodzeń obić siedzeń samochodowych, gdy te zapięcia stosowane będą na przykład przy tak zwanych siedzeniach skorupowych, dopasowanych do kształtu ciała.

Ponadto znane jest zapięcie, które współpracuje z paskiem z tkaniny. Wtedy suwak jest zamocowany do jednej części spinanej podczas gdy druga część spinana jest zamocowana do paska z tkaniny. Paski te są przewlekane przez suwak, który z jednej strony jest wykonany w postaci zamknięcia zaciskowego a i za pośrednictwem klapki zamykającej jest unieruchamiany względem tego paska, przy czym ramię dociskowe klapki zamykającej dociska suwak względnie pasek do zaczepów

znajdujących się na szynie. Stosowane do tego paski z tkaniny podlegają silnemu działaniu mechanicznemu i w związku z tym zapiecia te wykazują poważną wadę, polegającą na tym, że paski z tkaniny już po krótkim czasie używania ulegają zużyciu. Ponadto suwak nie daje się tutaj w sposób pewny unieruchomić. Ponadto przy wytwarzaniu tego typu zapieć trzeba brać pod uwagę grubość materiału. Nawet paski z tkanin wyposażone we wkładki z tworzywa sztucznego nie dają wymaganej odporności i trwałości, a ponadto utrudniają jeszcze dodatkowe wejście elementów zatrzaskowych w zaczepy.

Celem wynalazku jest usunięcie wszystkich wspomnianych wad znanych zapieć tego typu przez skonstruowanie zapiecia, które by było proste pod względem technologicznym, łatwe w obsłudze, jak również pewnie działające a ponadto, aby stosowane paski łączące, zaciskane pomiędzy suwakiem i elementem mocującym nie uległy zużyciu, a z drugiej strony aby było zagwarantowane elastyczne zatrzasknięcie bez oddziaływania siły przy tym używanej bezpośrednio na materiał paska, a tylko na materiał szyny i powodowało jedynie ściskanie materiału paska, jak to miało miejsce w znanych rozwiązaniach, stykać się bezpośrednio z elementem zatrzaskowym.

Cel ten osiągnięto przez to, że pasek łączący, wykonany z tkaniny, skóry lub podobnego materiału przewleczony przez suwak przebiega pomiędzy szyną i suwakiem i znajduje się pomiędzy występami zatrzaskowymi znajdującymi się na klapce zamykającej i wchodzącymi we wgłębienia w szynie.

Przechodzący przez suwak pasek przykrywa szynę od zewnątrz całkowicie tak, że z jednej strony uzyskuje się przyjemne wrażenie optyczne i estetyczne, a z drugiej strony szyna nie może stanowić przyczyny jakichkolwiek uszkodzeń materiału części łączonych. Jednocześnie pasek sam jest całkowicie wyłączony z pośredniczenia przy unieruchomieniu zapiecia. Oznacza to, że podczas zatrzaskiwania zapiecia nie może występować jakiejkolwiek działanie trące oddziałujące na pasek. Elementy zatrzaskowe klapki zamykającej i szyny zahaczają się bezpośrednio o siebie a dzięki możliwości ostrego zakończenia elementów zatrzaskowych, ponieważ nie działają one bezpośrednio na pasek, możliwe jest również uzyskanie bardzo dobrego stopniowania położeń zapiecia co nie było absolutnie możliwe w przypadku gdy pasek był wciągany we wgłębienia znajdujące się w szynie przy zamykaniu zapiecia. Ponadto pasek może być wykonany również ze sztywnego materiału, lub być wyposażony we wkładkę usztywniającą, dzięki czemu ułatwione będzie przewlekanie tego paska przez suwak. Dzięki zastosowaniu sprężynujących występów zatrzaskowych zamykanie zapiecia przebiega bardziej miękko. Ponadto współpraca elementów zatrzaskowych jest bezpośrednia. W związku z tym unieruchomienie w położeniu zamkniętym nie odbywa się już wyłącznie przez siłę wywołaną na skutek ściskania paska i/lub reakcji pochodzącej od szyny.

Zapiecie według wynalazku jest korzystnie tak

wykonane, że w środkowej części suwaka, pod paskiem znajduje się sprężyna płytkowa ze skierowanym w stronę szyny występnym zatrzaskowym dociskana płytką zamykającą w kierunku przeciwnym do oddziaływania siły sprężystości tej sprężyny, przy czym ten występ zatrzaskowy przechodzi przez wycięcie w środkowej części suwaka i zatrzaskuje się na szynie. Przy tej postaci wykonania suwak przesuwany jest zarówno nad szyną jak również nad ułożonym na tej szynie paskiem. Przy uruchamianiu płytki zamykającej pasek jest tylko lekko dociskany do suwaka i nie jest już wciskany we wgłębienia zatrzaskowe. Ponadto sprężyna płytkowa przemieszczając się w kierunku szyny ponad paskiem wprowadza występy zatrzaskowe znajdujące się na niej, które wchodzą w zaczepy znajdujące się na szynie. Jest to rozwiązanie, które nie powoduje uszkodzenia paska a ponadto daje wyjątkowo pewne zapiecie. Wymagane działanie zatrzaskowe dla uzyskania położenia zamknięcia jest uzyskiwane na skutek przeciwnego kierunku działania sprężyny, które to działanie również zabezpiecza zapiecie w położeniu zamkniętym.

Dalsza korzystna postać wykonania zapiecia według wynalazku polega na tym, że ramię klapki zamykającej ma wycięcie do przeprowadzania przez nie paska a dolna krawędź tego ramienia, znajdująca się pod wycięciem opiera się o sprężynę płytkową. Przy zapieciu ze sprężyną płytkową i takim wycięciem w ramieniu klapki zamykającej pasek nie jest zupełnie narażony na jakiekolwiek szkodliwe oddziaływanie, ponieważ przechodzi on tylko luźno przez wycięcie w ramieniu klapki zamykającej. Działanie zatrzasku następuje na skutek nacisku ramienia klapki zamykającej bezpośrednio na sprężynę płytkową, bez pośrednictwa paska, przez to występy zatrzaskowe sprężyny płytkowej wchodzą w zaczepy znajdujące się na szynie i tym samym zagwarantowane jest dobre zabezpieczenie zapiecia przed niepożądanym otwarciem.

Korzystne rozwiązanie w tym przypadku polega na tym, że ramię klapki zamykającej styka się bezpośrednio ze sprężyną płytkową w ten sposób, że w ramieniu klapki zamykającej, dociskającym sprężynę wykonane jest otwarte od strony sprężyny wybranie, o szerokości mniejszej niż szerokość sprężyny, służące do przeprowadzania przez nie paska lub też w jednym z przykładów wykonania boczne występy jednego z ramion klapki zamykającej przechodzą przez boczne części suwaka, na zewnątrz paska i stykają się bezpośrednio ze sprężyną płytkową. W każdym przypadku uzyskuje się optymalne zabezpieczenie paska przed uszkodzeniami przez co zadanie postawione przed wynalazkiem rozwiązano w zaskakująco prosty sposób, zachowując jednocześnie wszelkie zalety znanych zapieć.

Wychodząc z podstawowej istoty wynalazku stworzono również rozwiązanie, proste technologicznie i pewne w działaniu polegające na tym, że w przypadku usunięcia sprężyny płytkowej występy zatrzaskowe ramienia płytki zamykającej znajdują się przy wycięciu dla paska zatrzaskują się bezpośrednio w zaczepach szyny.

Przy takim zapieciu siła zamykania jest bezpo-

średnio z klapki zamykającej przenoszona na szynę, w której zaczepy wchodzą w występy zatrzaskowe płytki zamykającej.

Wycięcie w jednym z ramion tej klapki gwarantuje, że na przechodzący przez nie pasek nie będą oddziaływały jakiejkolwiek siły zakleszczające lub ściskające ale będzie on tylko przykrywał szynę od zewnątrz na całej jej szerokości i długości.

Korzystne jest przy tym, jeśli występy zatrzaskowe są utworzone z części dolnej ramienia, ponad którym znajduje się wycięcie.

Przy takim zapięciu, nie wyposażonym w sprężynę płytkową występy zatrzaskowe mogą również być utworzone przez skrzydełka wystające z dolnej części ramienia klapki zamykającej, wyposażonego w wycięcie dla paska. Klapka zamykająca daje się łatwo uruchamiać a jednocześnie umożliwia pewne i elastyczne zatrzasknięcie na skutek tego, że końce ramienia znajdujące się pod wycięciem są zbyt sztywne. Przy zastosowaniu wąskich skrzydełek na ramieniu klapki zamykającej, wyposażonym w wycięcie przechodzenie przez punkt zwrotny zatrzasku jest bardzo krótkotrwałe. Dzięki temu uzyskuje się stosunkowo miękki przebieg zatrzaskiwania się klapki zamykającej. Na skutek sprężystej siły tych skrzydełek uzyskuje się również pewne zabezpieczenie zapięcia w położeniu zamkniętym. To sprężyste działanie wynika teraz nie tylko z właściwości materiałowych szyny.

W celu ochrony paska przed uszkodzeniem stosuje się również rozwiązanie, w którym na suwaku umieszczony jest zderzak ograniczający maksymalny kąt otwarcia klapki zamykającej. Na skutek ograniczenia stopnia otwarcia klapki położenie wycięcia zmienia się tylko w niewielkim stopniu i w związku z tym nie następuje stykanie się dolnej krawędzi tego wycięcia z paskiem, a przynajmniej pasek ten nie jest wyginany i nie jest zaciskany w tym wycięciu. Dzięki temu uzyskuje się zarówno optymalną ochronę paska przed uszkodzeniem jak również łatwą możliwość przesuwania bez ryzyka zaczepienia się klapki z suwakiem o pasek.

Wreszcie korzystnym jest również przy zapięciu według wynalazku gdy dłuższe ramię klapki zamykającej, służącej jako uchwyt, opiera się o schodkowo wygięty, względem środkowej części suwaka, języczek, na którego powierzchni przeciwległej do powierzchni stykającej się z ramieniem klapki opiera się koniec jednej z łączonych części, przy czym pożądanym jest jeśli języczek ten wraz z ramionami znajdującymi się po jednej stronie otworu wykonanego w środkowej części suwaka tworzą kanał w postaci zbliżonej w przekroju do litery „U” dla pomieszczenia brzegu jednej z łączonych części.

Przy takim rozwiązaniu konstrukcyjnym uzyskuje się z jednej strony pewne unieruchomienie części łączzonej a z drugiej strony uzyskuje się tę korzyść, że pasek może być wyprowadzony na pokrywającą część łączoną i do niej zamocowany dodatkowo. Przy takim rozwiązaniu dla każdej grubości łączonego materiału uzyskuje się jednakowe położenie zamknięcia i położenie wyjściowe płytki zamykającej.

Dolna część ramienia klapki zamykającej mają-

ca wycięcie może także tworzyć oś obrotu dla klapki zamykającej. Przy tym można na bocznych odcinkach suwaka umieścić lub wykonać odpowiednie łożyska. Głębokie położenie miejsca łożyskowania daje tę korzyść, że zapięcie ma niewielką wysokość. Ponadto tylko niewielka długość ramienia pomiędzy miejscem łożyskowania a elementami zatrzaskowymi powoduje, że przy zatrzaskiwaniu następuje tylko niewielkie wzajemne przesunięcie pomiędzy współpracującymi między sobą elementami zatrzaskowymi.

Podsumowując uzyskano według wynalazku zapięcie, które z jednej strony zachowuje i łączy w sobie zalety znanych dotychczas zamknięć tego typu, które zarówno zmniejsza w danym przypadku docisk przy łączeniu, jak również eliminuje szynę jako źródło uszkodzeń. Równocześnie zapięcie jest bardzo pewne i w związku z tym przydatne bardzo pod względem praktycznym. Proponowane według wynalazku zastosowanie sprężyny płytkowej w zapięciu i/lub wycięcia w jednym z ramion klapki zamykającej umożliwia z jednej strony przykrycie szyny paskiem co nigdy nie miało miejsca w znanych zapięciach, gdzie klapka zamykająca wyposażona w elementy zapadkowe a nie mająca wycięcia działała bezpośrednio na pasek. Jednocześnie zapięcie według wynalazku daje większą pewność zapięcia.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony na przykładach wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia zapięcie ze sprężyną płytkową w stanie otwartym, fig. 2 — zapięcie z fig. 1 w widoku z dołu, fig. 3 zapięcie z fig. 1 w widoku z boku, fig. 4 — zapięcie z fig. 1—3 widoczne częściowo, fig. 5 — sprężynę płytkową zapięcia według fig. 1—4 w rzucie bocznym, fig. 6 — sprężynę płytkową z fig. 5 w rzucie poziomym, fig. 7 — zapięcie z fig. 1—4 z wycięciem w klapce zamykającej i przewleczonym przez to wycięcie paskiem w przekroju wzdłużnym i w położeniu otwartym, fig. 8 — zapięcie z fig. 7 w przekroju poprzecznym w położeniu zamkniętym, fig. 9 — zapięcie z fig. 7 z wyjęciem w zamykającej klapce i przechodzącym przez to wycięcie paskiem w przekroju poprzecznym w również położeniu zamkniętym, fig. 10 — zapięcie z fig. 7 z występnymi na ramieniu zamykającej klapki, przechodzące przez otwory bocznej części suwaka, w położeniu zamkniętym, fig. 11 — zapięcie w odmiennej postaci wykonania, bez sprężyny płytkowej w położeniu otwartym, fig. 12 zapięcie z fig. 11 w położeniu zamkniętym, fig. 13 — zapięcie z fig. 11 i 12 w przekroju poprzecznym i w położeniu zamkniętym, fig. 14 — zapięcie w przekroju poprzecznym takim samym jak na fig. 13 ale z inaczej ukształtowaną klapką zamykającą i fig. 15 — przykład wykonania zapięcia, w którym zastosowano obejmę dla jednej z części łączonych.

Suwak zapięcia ma na swojej środkowej płaskiej części 10 prowadzące ucha 11, za pomocą których jest on osadzony przesuwnie na szynie 17 wyposażonej w zaczepy.

Pomiędzy odgiętymi ku górze bocznymi częściami 12 środkowej części 10 suwaka jest ułożyskowana wychylnie zamykająca klapka 13, która ma krótkie

zagięte ramię 13a. Zgodnie z fig. 1—10 na środkowej części 10 suwaka jest umieszczona płytkowa sprężyna 14 zamocowana jednostronnie, która ma zatrzaskowy występ 14a zwrócony do wewnątrz i w kierunku środkowej części 10 suwaka. W środkowej części 10 suwaka wykonane jest wycięcie 15, przez które przechodzi zatrzaskowy występ 14a płytkowej sprężyny 14.

Suwak jest tak usytuowany, względem paska 16, przykrywającego szynę 17 tak, że szyna 17 i płytkowa sprężyna 14 są przykryte paskiem 16, to jest ten ostatni przebiega pomiędzy zamykającą kłapką 13 i płytkową sprężyną 14 w kierunku wzdłużnym i jest przewleczony przez suwak tak, że widoczne są tylko boczne części 12 suwaka i zamykająca kłapka 13 z ramieniem 13a.

Działanie zapiecia w tym przykładzie wykonania jest widoczne na fig. 1, gdzie suwak jest pokazany w położeniu zwolnionym lub odsuniętym. W celu zamknięcia naciska się dłuższe ramię zamykającej kłapki 13 w kierunku pokazanym strzałką tak, że najpierw krótsze ramię 13a zamykającej kłapki 13 dociska pasek 16 oznaczony linią przerywaną. Nacisk ten jest przenoszony na płytkową sprężynę 14, która pod jego działaniem przemieszcza się w dół w kierunku szyny 17 przebiegającej między uchami 11, przy czym zatrzaskowy występ 14a wchodzi w wycięcie 15 wykonane w środkowej części 10 suwaka i zaczepiają się o zaczepy na szynie 17.

Koniec 10a suwaka jest połączony na stałe z jedną z łącznych części, na przykład z częścią spodni, podczas gdy szyna i pasek są połączone z drugą z łącznych części tak, że przesunięcie względem szyny powoduje zmianę na przykład szerokości części odzieży w pasie.

W postaci wykonania zapiecia przedstawionej na fig. 7—15 ramię 13a zamykającej kłapki 13 ma otwór w postaci wycięcia 13b lub wycięcia 13c przez który przechodzi pasek 16, tak że nie styka się on z dolną krawędzią ramienia 13a zamykającej kłapki 13. Płytkowa sprężyna 14 w przypadku ramienia 13a zaopatrzonego w wycięcie 13c jest naciskana przez końce 13d ramienia 13a, zamykającej kłapki 13 (fig. 9).

Boczne części 12 suwaka jak to przedstawiono na fig. 10 mają otwory poprzez które przechodzą występy 13e ramienia 13a zamykającej kłapki tak, że nacisk na płytkową sprężynę 14 jest wywierany z boku obok suwaka, przy czym również i tutaj pasek 16 nie jest dociskany przez ramię 13a zamykającej kłapki 13, w związku z czym istnieje tutaj duża niezależność od grubości paska.

Działanie tego zamknięcia z dodatkowym wycięciem 13b zostanie opisane w oparciu o fig. 7, na której pokazano suwak w położeniu zwolnionym. W celu zamknięcia dociska się dłuższe ramię zamykającej kłapki 13 tak, że krótsze ramię 13a kłapki 13 naciska na płytkową sprężynę 14 w kierunku szyny 17, przebiegającej między prowadzącymi uchami 11, przy czym zatrzaskowy występ 14a przechodzi przez wycięcie 15 w środkowej części suwaka i może się dostać do zaczepów znajdujących się na szynie 17.

W środkowej części 10 suwaka, znajduje się wy-

cięcie 15 dla ramienia 13a zamykającej kłapki 13, które może bezpośrednio przejść przez środkową część 10 suwaka do szyny 17 w celu uzyskania zamknięcia kształtowego. W ramieniu 13a zamykającej kłapki 13 jest wykonane dodatkowo wycięcie 13b dla przewleczenia przez nie paska 16. Wycięcie 13b jak to widać na fig. 13 jest od dołu ograniczone częścią 13g ramienia 13a, która jednocześnie może stanowić oś obrotu zamykającej kłapki 13, przy czym ucha do jej ułożyskowania mogą być wykonane w bocznych częściach 12 suwaka.

Wycięcie 13b w przypadku pokazanym na fig. 13 i 15 usytuowane jest możliwie najbliżej powierzchni suwaka. Uzyskane dzięki temu o stosunkowo niewielkim przekroju poprzecznym ramię 13a ułatwia jak to przedstawiono na fig. 13 sprężyste wyginanie się dolnej części 13g tego ramienia tak, że przejście tej części przez punkt mantwy wygięcia sprężystego trwa bardzo krótko. Dzięki temu zamykanie zapiecia następuje dość miękko. Z drugiej strony sprężyste działanie części 13g ramienia zamykającej kłapki wpływa korzystnie na pewność zatrzaskowego zaczepienia o szynę 17.

Przedstawione na fig. 11 otwarte położenie zapiecia pokazuje, że pasek 16 przebiega lekko uniesiony przez wycięcie 13b ramienia 13a zamykającej kłapki 13. Przy przechodzeniu z położenia otwartego w położenie zamknięte pokazane na fig. 12 pasek 16 opuszcza się na środkową część 10 suwaka a jednocześnie ramię 13a, to jest jego dolna krawędź zaskakuje pomiędzy dwa zaczepy na szynie 17 i unieruchamia zamknięcie. Zagięte ramię 13a może bezpośrednio zaczepiać swoją dolną krawędzią o zaczepy szyny (porównaj fig. 14). Jednakże może on również, jak to pokazano na fig. 13 być wyposażone w skrzydełka 13f, które mają szerokość odpowiadającą szerokości szyny.

Skrzydełka te mogą być wykonane z takiego samego materiału jak zamykająca kłapka i mogą stanowić z nią jedną całość. Mogą one również być wykonane ze stali sprężynowej i przynitowane lub w inny sposób zamocowane do ramienia 13a.

Przy jednym z korzystnych ukształtowań suwaka przedstawionym na fig. 15 dłuższe ramię służące do unieruchamiania kłapki 13 opiera się o zderzakową powierzchnię 19. Powierzchnia ta jest utworzona przez środkową część suwaka, która jest podcięta w tym miejscu i tworzy języczek 18. Na przeciwległej powierzchni 20 tego języczka spoczywa koniec „B” jednej z łącznych części 25 i jest przytrzymywany przez wygięcia 24. Wygięcia te są dopasowane do języczków 18 i zawinięte w kierunku drugiej łączonej części 26. Wygięcia te przebiegają przez materiał łączonej części 25 i opierają się o wystającą skrzydełka 22 środkowej części 10 suwaka.

Języczki te przebiegają równolegle do powierzchni części 10 suwaka. Zamiast zewnętrznego zaciągnięcia wygięciami 24 można również wykonać podobne wygięcia na języczkach 22.

Języczki 18 i skrzydełka 22 tworzą wspólnie ze środkiem 27 profil ceowy z wewnętrzną przestrzenną 23 do osadzenia brzegu łączonej części 25.

Jak to widać wyraźnie na fig. 15 skrzydełka 22 wykonane są z materiału suwaka przez nadcięcie

i wygięcie w przeciwnym kierunku. Na skutek tego w suwaku powstaje okienko 28 dla swobodnego przejścia paska 16, który może być teraz zawinięty na odcinku szyny leżącym ze złączoną częścią 25 odpowiednio okienko jest oznaczone w pozostałych przykładach wykonania przez 21.

Jak to w dalszym ciągu widać na fig. 15 w środkowej części 10 suwaka znajduje się zderzak 29 ograniczający wychylenie klapki zamykającej 13. Dzięki temu wychylenie ukośne wycięcia 13b jest niewielkie tak, że suwak lekko się przesuwa po pasku 16 nie powodując silniejszego nacisku lub wygięcia tego paska.

Przy walizkach, teczkach i innych przedmiotach tego typu korzystnym jest zamocowanie szyny i paska na przedniej stronie teczki, podczas gdy suwaka na spodniej części, na której zwykle umieszcza się zamki.

Zastrzeżenia patentowe

1. Zapięcie do odzieży, walizek, teczek, mających nakładające się na siebie części spinane, składające się z szyny z zaczepami, wykonanej z metalu lub tworzywa sztucznego oraz z suwaka, którego środkowa część jest przesuwana po szynie, a boczne wywinęte pod kątem części służą do ułożyskowania klapki zamykającej, przy czym szyna jest połączona z jedną z części spinanych, a suwak z drugą częścią, **znamienne tym**, że suwak jest umieszczony przesuwnie zarówno po szynie (17) jak również na przewleczonym przez suwak pasku (16) wykonanym z tkaniny, skóry, a pomiędzy szyną (17) i paskiem (16) znajduje się sprężyna płytkowa (14) z zatrzaskowym występem (14a) skierowanym w stronę szyny (17) i zaczepiającym się o tę szynę oraz zatrzaskującym się na tej szynie, dociskana, w kierunku przeciwnym do oddziaływania siły sprężystości tej sprężyny płytkowej, ramieniem (13a) wychylającej się klapki (13), przy czym zatrzaskowy występek (14a) przechodzi przez wycięcie (15) w środkowej części (10) suwaka.

2. Zapięcie według zastrz. 1, **znamienne tym**, że zatrzaskowy występek (14a) jest sprężysty.

3. Zapięcie według zastrz. 1, **znamienne tym**, że w ramieniu (13a) zamykającej klapki (13) wykonane jest wycięcie (13b) do przeprowadzenia przez nie paska (16).

4. Zapięcie według zastrz. 1, **znamienne tym**, że w ramieniu (13a) zamykającej klapki (13) jest wykonane otwarte od strony płytkowej sprężyny (14) wybranie (13c) o szerokości mniejszej niż szerokość sprężyny płytkowej (14), przy czym ramię (13a) zamykającej klapki (13) styka się bezpośrednio lub końcami (13d) z płytkową sprężyną (14).

5. Zapięcie według zastrz. 1, albo 3, albo 4, **znamienne tym**, że występy (13e) wychodzące z ramienia (13a) przechodzące przez boczne części (12) suwaka na zewnątrz paska (16), styka się bezpośrednio z płytkową sprężyną (14).

6. Zapięcie do odzieży, walizek, teczek, mających nakładające się na siebie części spinane, składające się z szyny z zaczepami, wykonanej z metalu lub tworzywa sztucznego oraz z suwaka, którego środkowa część jest przesuwana po szynie, a boczne wygięte pod kątem części służą do ułożyskowania klapki zamykającej, przy czym szyna jest połączona z jedną z części spinanych, a suwak z drugą częścią, **znamienne tym**, że suwak jest umieszczony przesuwnie zarówno po szynie (17) jak również na przewleczonym przez suwak pasku (16) wykonanym z tkaniny, skóry, a pomiędzy szyną (17) i paskiem (16) znajduje się zatrzaskowy występek (13f) ramienia (13a) klapki zamykającej (13) skierowany w stronę szyny (17) i zaczepiającym się o tę szynę oraz zatrzaskującym się na tej szynie przy wychyleniu klapki zamykającej (13), przy czym zatrzaskowy występek (13f) przechodzi przez wycięcie w środkowej części (10) suwaka.

7. Zapięcie według zastrz. 6, **znamienne tym**, że zatrzaskowy występek (13f) jest sprężysty.

8. Zapięcie według zastrz. 6, **znamienne tym**, że w ramieniu (13a) zamykającej klapki (13) jest wykonane wycięcie (13b) do przeprowadzania przez nie paska (16).

9. Zapięcie według zastrz. 6, **znamienne tym**, że zatrzaskowy występek (13f) jest utworzony z części dolnej (13g) ramienia (13a) zamykającej klapki (13), ponad którą znajduje się wycięcie (13b).

10. Zapięcie według zastrz. 9, **znamienne tym**, że zatrzaskowy występek (13f) jest utworzony przez skrzydełko wystające z dolnej części (13g) ramienia (13a) zamykającej klapki (13).

11. Zapięcie według zastrz. 6, **znamienne tym**, że na suwaku znajduje się zderzak (29), ograniczający maksymalny kąt otwarcia zamykającej klapki (13).

12. Zapięcie według zastrz. 6, **znamienne tym**, że dłuższe ramię zamykającej klapki (13), służące jako uchwyt, opiera się o schodkowo wygięty, względem środkowej części (10) suwaka języczek (18), na którego przeciwnym do powierzchni (19) stykającej się ramieniem klapki opiera się koniec (13) jednej z łączonych części.

13. Zapięcie według zastrz. 12, **znamienne tym**, że języczek (18) wraz z ramionami (22), znajdującymi się po jednej stronie otworu (28) wykonanego w środkowej części (10) suwaka, tworzą przestrzeń (23) dla pomieszczenia końca (B) jednej z łączonych części.

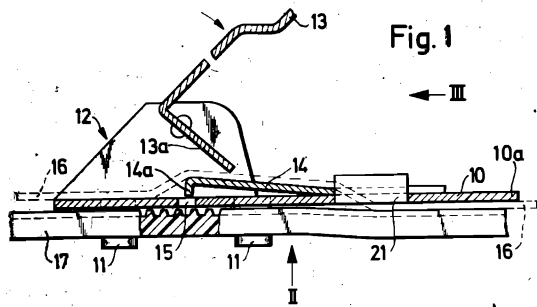

Fig. 1

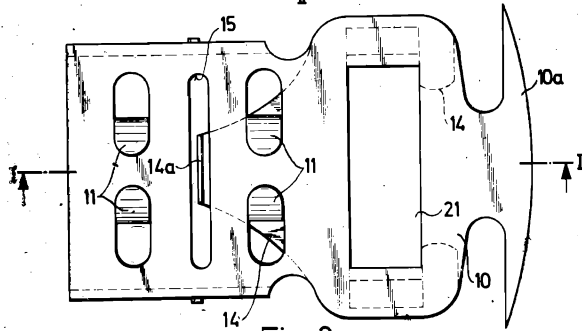

Fig. 2

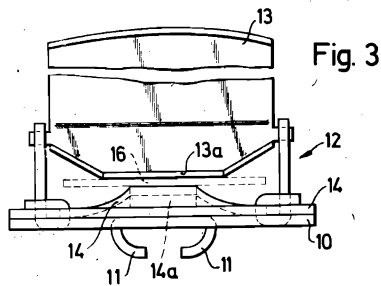

Fig. 3

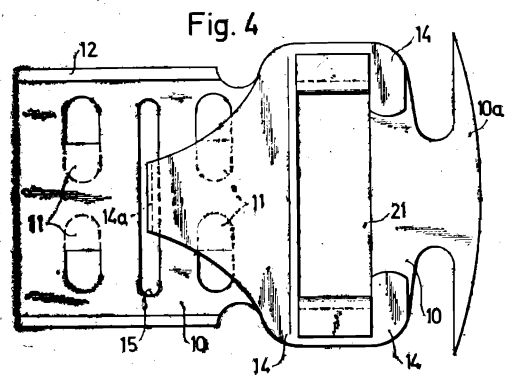

Fig. 4

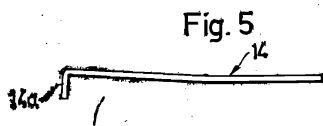

Fig. 5

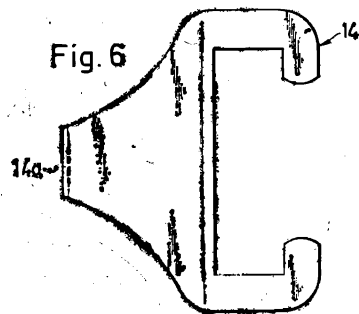

Fig. 6

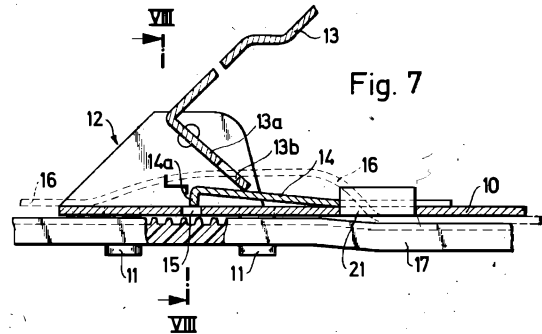

Fig. 7

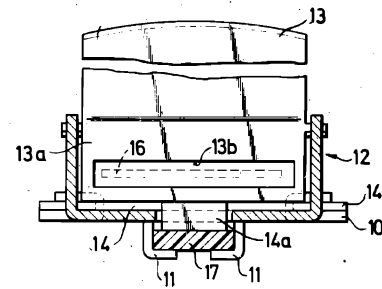

Fig. 8

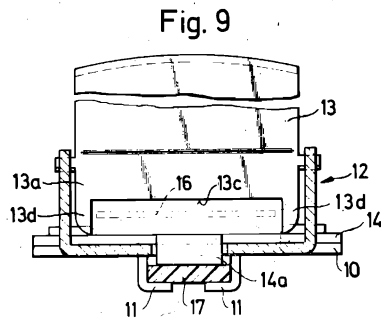

Fig. 9

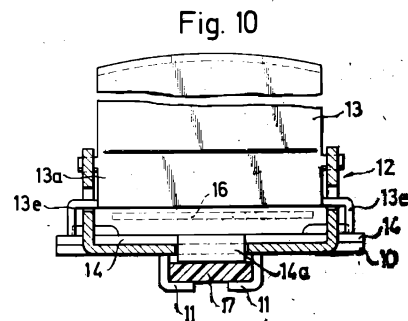

Fig. 10

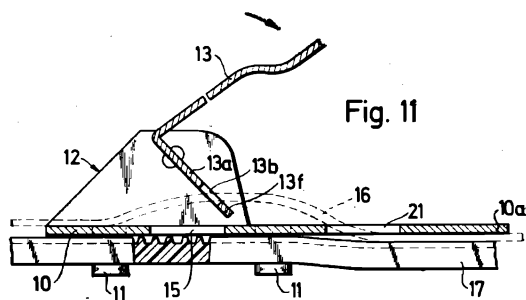

Fig. 11

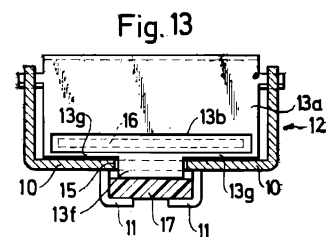

Fig. 13

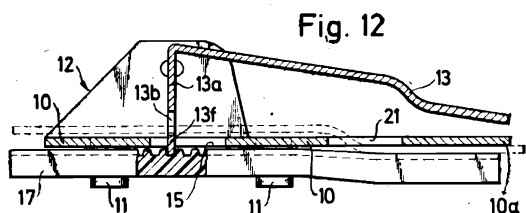

Fig. 12

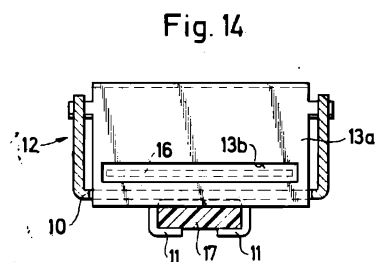

Fig. 14

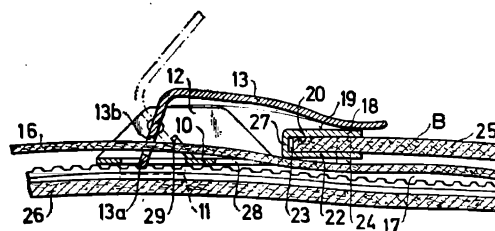

Fig. 15

Errata do opisu patentowego nr 93 300

Łam 1 wiersz 6

Jest: wymiarów bez dodatkowych czasochłonnych
Powinno być: właściwościach i suwaka, którego
środkowa